

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio LXXXIX. Christus patiens, & moriens in cruce Sacerdotes omnes monet, qualem animarum zelum habere debeant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

CONSIDERATIO XCIX.
 Christus patiens, & moriens in cruce Sa-
 cerdotes omnes monet, qualem animarum
 zelum habere debeant.

*Tabescere me fecit Zelus meus, quia obliti sunt verba tua
 inimici mei. Psal. 118. 138.*

I.

David ad se reversus, & regiã viã nunc in cœlum pergens
 summo perẽ doluit, quòd tot viderit animas cæco impetu à
 via salutis abripi, & ad inferni barathrum per transgressio-
 nem mandatorum Dei quotidie in præcipitia devolvi; unde
 exclamavit: *Defectio tenuit me pro peccatoribus derelinquentibus
 legem tuam.* Plus doluit Christus Filius David de perditione tot anima-
 rum, quas pretioso sanguine suo redemit, hinc non sine sanguineis
 lacrymis exclamavit in cruce: *Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti
 me?* Per quod, ait antiquissimus Origenes, Zelum suum indicare vo-
 luit de paucitate salvandorum, & de multitudine damnandorum, in
 quibus miseris omnis perit fructus Passionis ejus.

Psal. 118. 53.

Matth. 27. 56.

2. Venit Archangelus salutis humanæ nuntius ad B. Virginem,
 annuntians ei in conclavi Verbum ex ea incarnandum, & inter alias
 causas ac motiva, ut consensum tanto libentiùs præberet mysterio,
 illi prædixit: *Et regnabit in domo Jacob in æternum, & regni ejus non erit
 finis.* Hic hæreo, quare Archangelus dixerit: *Regnabit in domo Jacob?*
 Cur non in domo Abrahamæ Patriarchæ fidelium omnium; quare non
 in domo Isaac, qui in immolatione sua erat typus Christi pro salute
 humani generis immolandi? Cur non in domo David, ex cujus stir-
 pe post mille annos Christus natus est? Nihil horum, sed *regnabit in
 domo Jacob?*

Luc. I. 33.

Hugo Card.
in Gen. 31.

R. Hugo Cardinalis: Jacob pro dilecta Rachel formam servi
 suscepit, diu noctuque gelu & æstu, frigore & calore per plures annos
 ureba-

urebatur, & tamen videbantur illi pauci dies pro amoris magnitudine. Hic Gen. 29. 20. Jacob perfecta figura Christi Domini fuit, qui pro Ecclesia & amore animæ nostræ formam servi suscepit, imò nec formam patibularii aspernatus est, ut animam tuam lucrifaceret. O quàm pretiosa es ô anima, quàm tanto pretio erit DEUS! Et ecce Domine JESU, in sanguinis tui opprobrium, iis ipsis animabus adhuc hodie repletur infernus. O Zelator animarum, si amas JESUM & hunc Crucifixum, ama & animas, quas vides aded amari à Crucifixo Amore tuo. Succurre illis.

3. Disputant inter se Sacrarum literarum gnari, quale opus majus sit creare novum mundum, mortuos suscitare, & innumera facere prodigia, an verò unicam à jugo diaboli & peccati ad DEUM convertere animam? R. S. Augustinus: Majus opus est ex impio justum facere, quàm creare cælum & terram. Rationem subdit S. Doctor Angelicus: Bonum gratiæ unus hominis majus est, quàm bonum naturæ totius universi. Sub- S. Aug. tr. 32. in Joan. S. Tir. p. 2. q. 113. a. 9. Rich. V. in Cant. c. 4. intrat hic Richardus à S. Victore: Ignoro, ait, an possit hac gratiâ interim majorem aliquam Deus homini conferre, quàm ut ejus ministerio perversi homines melius mutantur, ut de filiis diaboli filii Dei efficiantur.

Cognosce ex hoc ô Zelator & curator animarum dignitatem tuam. Ecce clamat adhuc hodie de cruce Salvator tuus: Sitio, salutem tuam & proximi, quàm illi tanti stare vides, ergò nihil sitienti JESU tuo dabis refrigerii? Dixit quidem ille in cruce: Consummatum est, sed adverte: non dixit *Perfectum est*, quia inter utrumque adhuc differentia est; Consummavit Christus opus redemptionis hominum, sed & curatores ac zelatores animarum debent & sua addere, unde Paulus dixit: *Adimpleo ea, quæ defunt passionum Christi in carne mea.* Per-Coloss. 1. 24. gamus ulterius.

4. Appropinquabat paulatim Passio Dominica, ubi Christus discipulis in unum congregatis, & mæstis ob discessum Domini inter alia intimavit: *Amen, Amen dico vobis, quia plorabitis, & flebitis vos; Mundus autem gaudebit, vos autem contristabimini;* Jo. 16. 21. Quod post paucas horas accidit, cum viderunt Christum Magistrum suum capi, crucifigi, mori, sepeliri; Et ut eos de novo animaret, subjunxit: *Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora ejus, cum autem pepererit puerum, jam non meminit pressuræ propter gaudium, quia natus est homo in mundum.* Vide hic, & considera, quomodo mitissimus Salvator tuus passionis & mortis suæ tempus parturienti comparaverit, resurrectionis verò gaudio post partum, erant enim in passione ac præsertim in cruce dolores, angores & angustix plus quàm parturientis; verùm libenter hæc omnia sustinuit.

¶ A a 3 beni-

benignissimus Dominus: *Quia natus est homo in mundum; imò renatus ad vitam cœlestem & æternam.*

Collige ex hoc, qualem animarum zelum habuerit amantissimus Redemptor tuus, quem pro possibili imitatus est S. Paulus, qui paratus erat non solum impendi, sed & superimpendi in animarum salutem, cupiebat enim omnibus omnia fieri, ut omnes Christo lucrificeret; imò qui optabat anathema fieri pro fratribus. O si tales animarum zelatores & nunc haberemus, ubi tantoperè labascit Christianismus! Sed quid mirum? *Piscis à capite computrescere incipit*, ait Salviianus, qui suo ævo quasi alter Jeremias habitus est. Venio ad alia. Sed nota priùs hoc: *Piscis à capite &c.*

Salviianus de
Provid. l. 7.

5. Rebecca mulier prudens, & magno animo prædita, libenter in se suscipere voluit maledictionem, ut Jacob dilectus filius obtineret benedictionem: *In me sit ista maledictio, fili mi.* Observa Lector prudens, etiam in hoc aliquid latet mysterium, quod nobis enucleat doctissimus, juxta ac pientissimus Didacus Baëza: *Ecce, inquit, crucifixi*

Gen. 27. 13.

Didac. Baëza
l. 1. c. 9. § 10.

plusquam maternam charitatem, qui in cruce extentus, & confossus pro nobis maledictum factus, imprecationem suscipere non dubitavit; Atque bona quidem discipulis & omnibus hominibus cedebat, mala autem, dolores, opprobria ipse solus sustinuit. Et cur hæc omnia? nisi ut demonstraret zelum animarum, quò cupiebat omnes salvos fieri; proinde rectè & optimè S. Gregorius Magnus: *Nullum Deo omnipotenti tale est sacrificium, quale est zelus animarum.* Et S. Joannes Climacus: *Non est tanti totus mundus: quantum pretium unius animæ; ille transit, hæc immortalis est & æterna.* O si hoc per-

S. Gregor. M.
hom 12 in
Ezech.

S. Joan. Clim.
in Ep. ad
Pastor.

penderent omnes curatores animarum!

Isa. 53.
Habac. 1. 5.

6. Pendebat JESUS unigenitus Dei Filius inter latrones in infami crucis patibulo: *Et quid, obsecro, ultra debuit facere, & non fecit? Ecce hic adimpletum fuit illud Prophetæ vaticinium: Aspice in gentibus, & videte: Admiramini, & stupete: Quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credet, cum narrabitur: Ah DEUS inter latrones! ò cœli obstupescite!*

Luc. 23. 34.

Luc. 23. 43.

Dum ergò in summa esset & corporis & animæ amaritudine, immemor omnium injuriarum ad Patrem exclamavit: *Pater dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt.* Postea ad latronem pœnitentem conversus dixit illi: *Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradiso.* O pientissime JESU! ò

Amor crucifixe! Ubi remanet Mater tua? Natat illa in pelago dolorum, & tu illius oblivisceris? Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine? & latroni loqueris, & Matri non loqueris? intuetur te illa in mulieribus benedicta, & confixis in te oculis Vulnera tua maternâ pietate considerat! Et tu priùs latronem, quam SS. Matrem tuam consideras?

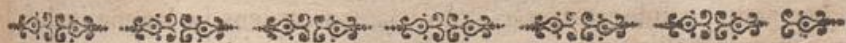
Arnold. Car.
not. tr. de 7.
Verb. Dom.

7. Arnoldus Carnotensis: *Tanti scilicet Christo est salus animæ, ut priùs de ea agat cum latrone, quam cum Matre de clientela.*

7. Et

7. Et ideò post mortem suam tam violentam aperiri sibi voluit sacratissimum pectus suum, ex quo promanavit sanguis & aqua, per quam effluxionem, prout observat S. Augustinus, figurata sunt Sanctissima Ecclesiae Sacramenta, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. *Jo. 19. 34.* Ecce quomodo etiam in hoc ostenderit zelum salutis nostræ, quia ex crudelitate etiam, quam milites in eum exercuerunt, noverat immentum elicere thesaurum, videlicet SS. Sacramenta, quæ nostras sanctificant animas. Ideò eum clamore valido expiravit animam, ut lucraretur animam Centurionis, hominis Gentilis & increduli: *Videns Centurie, qui ex adverso stabat, quòd sic clamans expirasset, ait: Verè Filius Dei erat iste. Marc. 15. 39.* Ideò in corpore glorificato SS. quinque Vulnerum stigmata reservare voluit, quia prævidit unum ex Discipulis suis futurum incredulum, neque etiam sibi resurgenti crediturum: *Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, & mittam digitum meum in locum clavorum, & mittam manum meam in latus ejus, non credam. Jo. 20. 25.* Supra quod pereleganter S. Joan. Chrysostomus: *Considera, inquit, Dominatoris clementiam, qualiter & pro una anima ostendit seipsum vulnera habentem, & accedit, ut salvet illum.*

Disce ex his zelare salutem animarum.

CONSIDERATIO C.

Moritur JESUS, vita nostra in cruce, & in Patris manus commendat spiritum suum.

Et clamans voce magna JESUS ait: Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Et hac dicens, expiravit. Luc. 23. 46.

I.

DAVID cum moraretur in deserto Maon undique ab hostibus circumcinctus, & exercitu Regis Saulis ex omni parte ad eum perdendum diffuso, ita ut nullus ei pateret effugii locus, oculos suos ad cælum humiliter levavit, postulans impensissimè, ut Deus animam suam ex hoc misero ergastulo liberare dignaretur, ut sic unguet dæmonum & hostium huic prædæ avidè insidiant-